

№ 1

Rahvusvaheline pääkorter
101 Queen Victoria Street London

August 1929

Rahvuslik pääkorter
Matisa tala Nr. 11/13 krt. 6 Rīga
Telegr. andr.: Pestišanas Rīga. Tel. 91950Hind
15 senti

Kas ei ole olnud iga inimese elus silmapilke, kus temast võis öelda, et tema oli ärakadunud Jumalale? Paljud jäta-avad Jumala maha lapseas ja tulevad tagasi ainult vanaduses, hallid ja jõuetud, ja veel suurem hulk lähevad ära ja ei tule iialgi tagasi. Suurem jagu inimesi elavad ilma Jumalata ja surevad ilma Jumalata. Seepärast võis Jeesus tõesti inimesi võrrelda ärakadunud lam- baga, sest et inimene on kaotanud oma kõrge elusih, milleks ta on loodud.

Iga värisev puuleht Eedeni rohuaias so- sistab: „kadunud“ ja iga veeuputuse laine, mis matab oma sü- gavusse kõik elu, vastab: „kadunud.“ Ümber vaadates näe- me ööd ja pimedust. Aga vaata, pime- dusest tungib läbi val- guskiir. Valgus tuleb Jeesuse sõnust, hääst karjast: „Tema lä- heb ärakadunu järele, kuni Tema teda leiab.“

Kui kaua otsib hää karjane, kuni ta leiab ärakadunud lamba, ma ei tea, seda pole öeldud. Mina tean ainult, et Tema ütles, Tema otsib, kuni leiab. Mis ütles Pila-

●● TEMA OTSIB, KUNI LEIAB. ●●

Kirjutanud brigadör Karl Johanson.

tus oma päälkirjaga, mille tema pani Jee- suse risti üle: „Mis ma olen kirjutanud, seda olen ma kirju- tanud“, sedasama üt- leks Jeesus, kui keegi tahaks Tema sõnad ära kustutada. Mis Jeesus on öelnud, seda ei või ära kus- tutada ei inglid ega inimesed. Need on sõnad, mis seisavad, kui ka taevas ja maa kaob. Need seisavad kirjutatud igaveseks tunnistuseks, et on ka lootus ärakadunule.

„Tema läheb selle ärakadunu juure, ku- ni teda leiab.“ Nii siis, Tema otsib meid, mind ja sind terve meie eluaeg, vara- hommikust kuni hilja õhtuni. Ja kui Tema meid pole leidnud meie elu päikesepais- telisel ajal, Tema tu- leb meile järele meie surmavarju orus.

See tõde, et Tema otsib meid, ulatub üle kogu inimese elu, kätkest kuni hauani. Ta ulatub sellest ajast läbi ja igavesti. See Jeesuse sõna on nii suur, et tema ulatub üle kogu terve inim- soo, esimesest kuni viimseni ja ükski, kes on sündinud naisest, pole unustatud.

Suures pimeduses on näha valgusejoon.

(Järg 2. lhk.)

Kuidas Päästarmee tuli Eestisse.

Viimaste aastate jooksul on huvitatud sõbrad Eestis mitu korda kindral Bramwell Boothi poole pöördunud palvega, et ta pidi saatma ohvitseri, kes algaksid tööd Eestis. Kevadel 1927 a. sai nüüd kojuläinud kindral mitu kirja Tallinna sõpradelt, kes palusid teda ohvitseri saata, et töoga võiks algada. Brigadör Karl Johanson, Päästarmee juhataja Eestis ja Lätis sai kindralilt käsu järgi vaadata, kas on võimalik ruume saada. Tehti mitu katset, ja sügisel 1927 a. pakuti Päästarmeele vastavald ruume Meremeeste mtsj. majas. Leping sõlmiti 7. a. peale.

Mitu erakoosolekut peeti selles asjas huvitatud isikutega, ja asutati abiühing, mille liikmed lubasid kuumaksuga Päästarmeed toetada, kui ta hakkab tegutsema Eestis.

31. detsembril 1927 a. Päästarmee avas tuld Tallinnas. Tulevase korpuse ohvitserid ensain ja proua Molin Rootsist olid need, kes said selle vastutusriika ülesande: nendele abiks ja tõlkijaks määrati envoi Bakul. Envoi Bakul oli juba 4¹/₃ aastat töötanud Läti võitlusväljal, ja nüüd pidi ta oma rahva keskel hakkama tööd tegema. Enne kui envoi Bakul Lätimaale läiks, töötab ta Päästarmee metoodil Eestis, nimelt väikeses Paides. Kuid ruumipuudusel pidi ta lõpetama.

Esimene avalik koosolek peeti, nagu nimetatud, uue aasta eelõhtul. Koosolekut juhatas brigadör ja pr. Johanson, ja nendele abiks olid staabikapten Lundvall ning ensain Eijel Lätist. Enesestki mõista oli see sündmus väga huvitav paljudele. Lõpuks oli ometi tulnud päev, mis oli vastuseks palveile. Nüüd oli Päästarmee teosti tulnud! Huvitatud publik täitis suure saali. Teiste kogudeste esitajad ütlesid Päästarmeele „tere tulemast“.

Püha talitus, mil brigadör Johanson õnnistas korpuse juhatajad, ensain ja proua Molini, Päästarmee tööle ja tema lipu alla, oli tõesti tund, mida koosolekust osavõtjad nii pea ei unusta.

Nõnda oli siis Päästarmee tule avanud Tallinnas. Kuid mitte tule, mis hävitab inimesi, vaid tule, mis äratab, valgustab ja soendab inimhingesisid; vististi see on tuli, mida Jeesus soovis, et ta juba põleks maa pääl. Need silmapaistvad kuulutused ajalehtedes tulid löid hoopis teistsuguseid tagajärgi kui see mulje, mida andis esimene vaade nende pääle. Kui palvepink esimesel õhtul oli täidetud õnnetute inimestega, kes Jumalalt palusid armu ja andeksandmist, siis näitas tuli, Püha Vaimu tuli oma mõju.

Vaadates tagasi esimesele tööaastale, on see rõõmustav fakt, et tuli on leegitsenud laialt. Iga koosolek on tõmmanud hulga huvitatuid meie ruumi, ja sagedasti ei mahutanud saal ja rõdu kõiki, kes tahtsid osa võtta.

Kui armee tuli, siis tõi ta enesega kaasa palju uusi metoode, mis on ehk mõnele pahanud olnud, aga teistele on nad jälle meeldinud. Kahetsejad inimesed palvepingil põlvitamas — see oli uudis. Auline oli näha, kuidas inimesed iga koosoleku järel tulid palvepingile, ja kuidas see rõõmustas neid, kes Jumalalt armastavad ja igatsevad näha inimesi patust päästetuna. Pääleegi on see nähtus rõõmupõhjuseks taevas, kus inglid rõõmustavad ühe patuse pärast, kes pöörab ümber ja parandab meelt.

Ümberpöörnute hulgas leidub võitjaid, kes on võidetud Kristusele ja Jumala riigile. Põhjalikud ümberpöörmised on läbielatud, ja Jumala Vaim kahetsejaid patuseid ümber loonud uuteks inimesteks. Sellesse usub armee ja just sellepärast töötab ta nii kavakindlalt, et hingesid päästa.

Mitte ainult tüdinenud üksikuid on muudetud. Terved perekonnad ja kodused on ümber loodud. Esiteks on tuli ühe perekonnaliikme külge hakanud, siis on ta edasi läinud teiste juurde, kuni terve perekond on ümberpöörnud. Paljude õnnetute kodud, kus joomine ja riidlemine vallitsenud, on muudetud õnnelikkudeks kodudeks, õigeiks halleluujakodudeks.

Eestimaa on kaheksakümneneljas maa, kus armee lipp lehvib, ja see tõendab, et armee oma metoodidega on kohane igale rahvale ja et iga rahvas on kohane Päästarmeele.

Palju aega ei läinud mööda, enne kui uuesti ümberpöörnud andsid endid üles nekrutiteks, prooviliigeteks armee, ja kui esimene nekrutite salk sisseõnnistati sõduriteks, algas uus ajajärk tegevuse ajaloos. Võitlejate hulk kasvab ikka suuremaks, ja need pühendavad oma elu selleks, et teisi aidata. Kindlasti imestasi Tallinna elanikud, kui armee korpuse esimest korda laludes ja trummi saatel tegi rongikäigu Kadrioru, kus esimene vabaõhukoosolek peeti. Õnnelikud sõdurid said Jumala suures templis Jumalale kiitust laulda ja patuseid Kristuse juure kutsuda. Vabaõhukoosolekuli tarvitati trummi palvepingiks. Paljud on Kadriorus armee trummi juures rahu hingele otsinud ja seda ka leidnud.

Mis see teeb, kui inimesed ei taha meie metoode vastu võtta, kui nad

meid pilkavad ja naeravad ja mille vahest ka vastu panevad! Metoode tagajärg räägib oma vasterääkimata keelt ja soovivat isennast. Vastutõõtamine ainult ergutab ja julgustab õiget salvatsionisti, sest ta usub Jumalasse, ja ta usub sellesse töösse, mille eest ta võitleb. Sellest tuleb ka see julgus, millega ta töötab langeduude päästmiseks. Tõesti see on riitimese ilusaim siht.

Päästarmee töö kasvab jõudsasti. 23. septembril 1928 a. said esimesed lokaal-ohvitserid sisseõnnistatud ja omad volitused kätte, et ohvitseri nende töö juures toetada, neid oli arvu poolest 19; ühtlasi sai ka 8 muusikanti sisseõnnistatud, viimasel ajal on ka muusika-brigaad suuremaks kasvanud, muusikante on arvu poolest 17.

Korpuse rõõm oli suur, kui 28. aprillil 1929 a. vere ja tule lipu all esimene noorsoo muusika-brigaad sisseõnnistati.

Suur ajalooline sündmus oli korpuse 23. aprillil, kui esimesed kadetid Läti saadeti, et seal kadetikoolis õpetust ja haridust saada ja siis jälle kord Eestisse tagasi tulla kui Päästarmee ohvitserid. Kadette oli arvu poolest neli, kaks nais- ja kaks mees-kadetti. Issand õnnistagu esimesi kadette, kes endid sellele suurele ja auhalele teenistusele ettevalmistavad, Issand aidaku neid palju kalleid hinge Kristusele võita. Issand õnnistagu Päästarmeed Eestis ja viigu võidult võidule!

Tema otsib, kuni leiab.

(Järg 1. leheküljelt.)

See ei ole loojeneva päikese kustumata valgus, mõõdaläinud päevade viimene kurblik tõrvitus enne igavest ööd. See on tundemärk suure päeva tõusust hommikupool, esimene päikesekiir, mis iialgi ei lähe looja. See valgus toob meile rõõmsa teate, et kord lõpeb öö, ja algab päev, ja see päev kestab igavesti.

Pilt kujutab ka hääd karjast. Kõrgel mägedel, sügava kuristikuga kalda äärel on kinni okkalistes kibuvitstes eksinud lammas. Hääd karjane leidis teda siit ja hüpatas üle kalju ääre, Tema päästis vaese elu.

Pimedate mäeharjade tagant tõuseb valgus. Karjane leiab oma lamba — on ilusamatest vaadetest maailmas. See ei või iialgi ära tüüdata.

Võib olla, sina, lugeja, oled ka ära kadunud lammas ja oled eksinud patu mägedes? Kui nii, siis hääd karjane otsib ka sind, sest Tema ei taha, et sa lähleksid igavesse hukatusse. Jää seisma täna Tema armastuse ette, Tema on sind otsinud ja otsib. Tema on sinu eest kõik teinud.

Päästesõduri relvade aif.

Piibli lugemisest.

Meie ei too siin tõendusi, et kinnitada piibli tõelikkust; me ei vaja neid, sest meil on teadmine, et piibel sisaldab puhast tõtt, mis Jumalast antud inimestele, kes selle kirja panid. Seda ei saa muuta ka selle maailma uskmatus, austus ja põlgus. Tõed, mida piibel sisaldab loomisloost kuni ilmutuseni, on nagu kalju, millele võib kindlalt ehitada, kui maailma kerged torm oleks väga metsik. Need selguvad kord meie silmale, mis siin maailmas on varjule pandud, taevast kui ka põrgust.

Piibel on Jumala raamat. Ta on ainuke raamat, millele jääb igavesti ühesugune väärtus. Seda on tunnustanud suured ja vaimurikkad mehed ja naised, kes elanud maa peal. Nende usk sellesse raamatusse tegi nad suureks ja kuulsaks. Piibel annab meile selgitust kõigi tähtsate küsimuste kohta, millega meil elus tegemist. Ta jutustab meile, kuidas sündis maailma ja inimese loomine ja millised mõtted on Jumalal meiega. Piiblis kirjeldatakse meile täpselt selle maailma patte ja kiusatusi, ja Kõigevägevam hoiatab meid oma sõnas selle eest selgesti. Viimisel päeval ei või inimesed kaitses võtta teadmatust; sest piibel ütleb selgesti, mis iga inimesel on teha ja maha jätta.

Piibli keskpunkt on Jeesus. Inimesed on mõnikord löödud pimedusega niivõrd, et nad nähtavasti ei märkagi seda. Vana Testament juhib Messiale ja Uus Testament tugeneb Jeesusel, sest kõik tõelised rõõmud on kehastatud Temas. Ja milline inimsüda ei igatse seda! Loed sa piiblit, millel on nii väärtuslik sisu, ka õiges vaimus?

Raamatute Raamat annab meile tõelise tagasivaate inimkonna ajaloole. Ta jutustab nagu ei ükski teine raamat üksikuist loomistõist, patulangemisest ja veeuputusest. Aga piibel ei selgita meile mitte ainult minevikku, vaid juhib meie tähelepanu ka viimsele kohtupäevale. Ta annab seega põhilause kogu maailma ajaloole. Isegi maailm pidi tunnustama piiblit: meie ajaarvamine on rajatud Kristusele. Inimesed on palju pead mürdnud meie olemise mõtte ja ini-

mese alguse üle. Nad, on täis kirjutatud raamatuid; kuid nad võisid kirjutada ainult seda, mida nad olid. Puhast tõde sisaldab ainult piibel. Ta kõneleb tõsiasjadest, mille kohta ta ei jäta meid teadmatusse.

Piibel paneb aluse kogu tõelisele kultuurile. Parimad seadused ja õiglasemad valitsemisvormid põhjenevad piibliga. Tõelisi edusamme tehakse maailmas ainult siis, kui need vastavad piibli mõttele. Piibel on päästmise kalju. Tema läbi tuleb meisse uus elu. Meie viimset pääsemist on otsida piiblis, kuna ta kuulutab Kristust, Ristilöödud. Piibel ütleb: „Ühtki muud nime ei ole taeva all inimestele antud, kelle läbi meie peame

Asetamatu vara.

Sul on kaks silma ja kaks jalga, ja võid hädakorral minna taevasse ühesilmalisena ja ühejalgsena; aga sul on vaid üks hing, ja ilma selleta ei pääse sa sinna, sest Eliase postvankril ei ole „piletita reisijaid“. Sellepärast talitse oma hingega hoolsasti ja ära tee nõnda nagu mõni kergemeelne, kes talitab nii, etseki oleks tal veel kümme hinge tagavaraks. Hing ei kuulu sulle, sa said selle ainult laenuks ja pead kui truu, aus laenuvõtja selle kord tagasi andma suurele Laenuisandale, niipea kui Tema seda omal ajal nõuab sinult.

„Nüüd“.

Kaks korda leiame piiblis sõna „nüüd“ väga tähendusrikkal kombel: kord kõneleb see tulevast meeleheitest ja teine kord — praegusest vabanemisest. Kadunud rikkale mehele öeldi põrgus: „Nüüd... piinatakse sind“. Sinule ütleb aga täna see sõna: „Vaata, nüüd on paras aeg, nüüd on päästmise päev.“

Sõnadeta raamat.

Ühes Venemaa vanglas kohtas Dr. Bädecker mõrtsukat, kes ei osanud lugeda. Kuna ta tagasi lükkas talle pakutud piibli, ulatas talle doktor kolme lehega raamatu, millele mees vaatas üllatanult ja küsis: „Mis see tähendab? Ma ei mõista!“ Dr. Bädecker seletas talle ja ütles: „Must leht tähendab sinu patte Jumala ja inimeste vastu, südames ja elus; must nagu õõ ja surm. Punane leht tähendab Kristuse kallist verd, mis võib puhastada kõik sinu patud. Valge leht tähendab teostatud päästmist Jeesuse Kristuse läbi; täiuslik õigus, mille patune saavutab usu läbi.“ Sügavas mõttes libistas vang oma silmi ühel lehel teisele. Tema sõrmed värisid tugevasti, hoides raamatut ämaras valguses. „Sa võid ometi seda raamatut lugeda?“ küsis doktor lahelt. „Jah, Jumalale tänu, seda ma võin lugeda,“ vastas ta ja suured pisarad langesid tema raudus kätele.

Mida „väiksemaks“ meie saame, seda tänulikumad oleme iga armsa pilgu, iga sõbraliku sõna, iga väikeses ülesandes eest, — kõik teenimatult.

* * *

Unusta, mis sa oled teinud head, ja tee midagi paremat.

MIS ON PÄÄSTARMEE?

1. Päästarmee on võitlusvägi mehi ja naisi, kes Jumala armu läbi on uuesti sündinud ja elavas usus Jeesusesse Kristusesse püüvad ka teisi inimesi tuua sellele kogemusele, olles veendunud, et ainult sel teel igale ühele isiklikult kui ka kogu inimkonnale võib saada tõelist õnne ja rahu.

2. Päästarmee on üles tekkinud rahva seast, töötab rahva keskel ja tal on rahvahulkade peäle vägeväe mõju. Ta on teadlik, et see on tema ülesanne, parandada rahva vaimlist seisukorda.

3. Päästarmee on rahvusvaheline organisatsioon. Tema lipp lehvi praegu 84 riigis ja asumail, ja inimesed kõigist rahvatõugudest võitlevad armee ridades ühe eesmärgi eest: „Maailm Kristusele“.

4. Päästarmee on tugev misjonühing. Mitmes maailmajaos on tal umbes 4000 ohvitseri-misjonäri, kellest paljud on tegevad koolides, haigemajades ja teistes asutustes mittekristlike rahvaste vaimsele ja usulisele häakorra kasuks.

5. Päästarmee on kõigi vaeste, mahajäetute, raskelt rühtute, hädaliste, vangide, pimedate, kurtummade, haigete ja surijate sõber.

6. Päästarmee seisab väljaspool poliitikat. Ta on rõõmus töö üle rahva tõelise õnne häaks ja tõuseb üle kõigi erakondade ja seisuste.

7. Päästarmee on liikumine, mis ikka rohkem areneb ja levib; tema arvud kasvavad päev-päevalt.

õndsaks saama.“ (Ap. teod 4:12) Piiblit Jeesus toob meile täielise vabanemise patuhauast. Sellepärast olgu Jumalale kõik au!

Piibel on Päästarmee raamat, kuna ta tugeneb piibilile. Piiblit poleks olemas ka Päästarmeed. Meie ammutame oma tarkust Raamatute Raamatust ja kuulutame seda, kuna teame, et ainult see tarkus on väärt jutustamiseks kõikidele inimestele. Õige päästesõdur armastab oma piiblit üle kõige ja loeb seda hoolega, kuna see raamat annab talle ühtlugu värske toitu tema usuelule. Isegi töörahutuses ja askelduses me ei tohi unustada piibli lugemist. Seega kõigutaksime alust, millel on ehitatud meie usuelu. Mida rohkem õpime piiblit, seda rohkem edurikkalt võime jätkata päästmisvõitlust maailma ja patu vastu. Usinat piibilugemist võib võrrelda relvade varustusega, mis meid hoiab iga eksisammu eest, mida võiksime astuda elus.

TÕELISE VAGADUSE SALADUS.

Väljavõte ühest kindral Edw. Higginsi kõnest.

„Iga puud tuntakse tema viljast.“
Luk. 6:44.

Jeesus Kristus ilmutab meile ülaltoodud salmis tõelise vagaduse saladuse. Ta näitab meile, et pühitsetud elu saab oma alguse südames — sisemuses — ja avaldub väljaspoole.

On palju inimesi, kes enda peale võtavad kõiksuguseid usulisi kohustusi, külastavad vaimulikke koosolekuid, laulavad laule, lausuvad palveid. Nad kannavad esile välist vagadust. Võib olla nad kannavad erilisi riideid ja loodavad, kõikide niisuguste väliste vormidega saada häaks. Ma ei taha kinnitada, et kõik need asjad pole hääd. Aga mida ma tahaksin rõhutada kindlasti, on, et selles igatahes ei peitu tõelise vagaduse saladus. Teie elate üle pankroti, kui toetute ainult sellele.

Tõelise vagaduse saladus — põhi on Jeesuse sõnades: „Hää inimene toob hääd välja oma südame hääst varast; ja kuri inimene toob kurja välja oma südame kurjast varast. Sest mida süda täis, seda räägib suu“.

Neis sõnades püüab Jeesus kinnitada suurt tõde. Loodus ei või meile õpetada kõike Jumalast ja vaimlisest elust, aga ta annab meile suure hulga imelisi näiteid. Jeesus tarvitab üht niisugust näidet, öeldes, „sest kibuvitsust ei nopita viigimarju ega ohakaist koguta viinamarja kobaraid. Iga puud tuntakse tema viljast.“ Vaadake, vili ei vasta mitte ainult puule, vaid puu häädust peab otsustama vilja järgi.

Sel kombel võivad paljud inimesed tunda puu liike. On ju neid, kes on puukasvatuse teadlikud, kes võivad öelda meile, kuis on puu nimi, kui nad vaatavad tüve, lehti või õisi. Kuid paljud meie hulgast ei mõista teha seda. Ma kuulsin kord, kuidas mõned mehed vaidlesid teatava puuliigi üle. Aga kui vili ripub okstel, siis pole vaja selle üle vaielda. Igaüks teab, et see on õunapuu või ploomipuu, kui ta näeb seal rippumas vilja. Meie vagadusega ja meie iseloomuga on lugu samuti. Meid tuntakse meie viljast ja otsustatakse selle järgi.

Kaalatia kirja 5. päätükis leiame selle looduse seaduse väljenduse. „Avalikud on liha teod“ — ka liha viljaks võime nimetada seda — „mis on needsinatsed: abielurikkumine, hoqrus, roojus, kiimalus, ebajumala

teenistus, nõidus, vaen, riiud, kade viha, vihastamised, riidlemised, lahkumised, segased õpetused, kadedus, tapmised, joomine, prassimine ja mis nende sarnased on, millest ma teile olen öelnud ja ütlen ettegi, et need, kes niisugust teevad, ei pea mitte Jumala riiki pärima. Aga Vaimu vili on armastus, rõõm, rahu, pikk meel, hel-

Kindral EDWARD HIGGINS
Nüüdne Päästarmee kõrgem juht.

dus, häädus, truudus, tandsandus, usk, kasinus, vooorus!“

Neis kahes salmis seatakse meie silme ette vourused, mis sarnelad magusaile viljadele imelises aias, aga ka patud, mis tee ääres, asuvad nagu mürgised marjad.

Vooruste ja pattude vastolu näitab meile, kui suur vahe on, kui uhke lihalik patune inimene muudetakse puhtaks, pühitsetud, vaimliseks inimeseks. Aga vastolu näitab ka Jumala armu ja tema muutvat jõudu. Missugune muudatus ka sinus tekis sinu ümberpöörämisel, sa ei või end nimetada täiesti pühitsetuks, nii kaua kui see pole teostunud: see tähendab, kuni sa oled vabanenud liha tegudest ehk viljadest ja sa esile tood vaimu viljasid. Ja sinu viljadest tuntakse sind. Pühitsusel ilma teatava viljata pole mingisugust väärtust. See sarnleks puule, (Järg 6. leheküljel.)

SÕJAHÜÜD.

Võib olla keegi meie lugejaist mõtleb, miks meie oma kuukirjale oleme valinud niisuguse nimetuse? Ristiinimesed peavad kuulutama rahu ja mitte sõda; viimane sõna üksi juba tuletab meele nii palju emadele, isadele, poegile ja tütreile viimaseid aegu, millal sõda hävitas nende elu ja õnne, rõõvis neilt kallimaid inimesi.

Kuid meie nimetus on omal kohal, meie näeme oma silmadega, kuidas maailm elab vaenus Jumala vastu, tallab jalgade alla tema käskusid ja seadusi, kuidas ümberingi valitseb uskmatuse, igal pool on kuulda Kristuse ärasalgajaid ja igatühe vastu astuvad üles vaenlased, kelle ülesanne on maa pääl välja laotada Jumala riiki — rahuriiki.

Kui tõuseb see päev, mis kuulutab Jumala riiki ja rahu täidab maad nii kui liiv merepõhja, siis muudame meie ka oma häälekandja nimetuse.

Aga senini igaüks, kes loeb meie ajakirja, kuuleb räägivat sõjast: sõda õiguse ja ülekohtu vahel, sõda häa ja kurja vahel, sõda Jumala ja saadana ning tema vägede vahel; sealjuures soovime meie, et lugeja mitte ei jäta kõrvale ärraääkimata tähtsa küsimuse iseenele: „Mille eest võitlen mina?“ — sest Jeesus ütleb: „Kes ei ole minuga, see on minu vastu.“

Päästarmee kuulutab sõda, tõsist sõda kuni aja lõpuni. Tema ridadele võib kutsuda ainult neid, kes lõpuliikult on otsustanud võitlusesse astuda kurja vastu, kes häämeelega tahavad võidelda ja kannatada, isegi oma elu ära anda Kristuse ja õnnetu inimsoo eest, keda saadan tahab ära hävitada, kuid kes tahab võidelda, et temalt ära võtta tema ohvri. Kartlikud, kes Jeesuse Kristuse pärast ei julge oma häält tõsta, ei kõlba sellele sõjale, sest kes tahab kui sõdur võidelda kuningate Kuninga eest, see peab oma asja sisse uskuma, sellel peab olema julgus seista silma silma vastu vaenlase ees, sellel peab olema südamluk armastus, mis häämeelega kõik ohverdab, et päästa oma kaasinimesi ja aidata neid. Niisuguseid sõdureid on tarvis meie pühale sõjale.

Kas sa tunnend tõsisemat sõda?

Mõned meie lugejaist tervitavad seda kuukirja samasuguse rõõmuga, missugusega tervitasid Päästarmeed, kui ta Eestisse tuli. Teie peaksite selle kuukirja päälle vaatama niisama kui meie selle päälle vaatame, — kui sõjahüüd hulkadele, Jumala väes võidelda, ära võita pattu ja saadana, kui abi nõu päälle laiati laotada sõnumit Jumala päästmisest usu läbi Kristusesse. Seepärast olgu iga kirjutatud sõna Püha Vaimu armus niisugune tõde, mis leiaks teed iga lugeja südame juure, kutsuks otsima päästmist, kutsuks võitlusele meie suurele ühisele eesmärgile ja pühitseks iga hinge.

Selle eesmärgiga silmade ees, pakume seltskonnale „Sõjahüü“ esimese numbri ja soovime, et kuukiri ei puuduks üheski majas ja et tema võidaks laiemale lugejate ringkonna.

Jumal õnnistagu „Sõjahüü“! Et iga sõdur ja nekrut saaks aru kuukirja suurest tähtsusest ja tunneks oma õigustatud kohustuseks nii palju kui iganes võimalik, „Sõjahüüdu“ välja laotada.

Brigadör Karl Johanson.

Esimised sõdurid Tallinna I korpuses.

Sõdurite sisseõnnistamine!

Vaata järgmine number!

William Booth.

William Booth sündis aastal 1820 Nottinghamis, Kesk-Inglismaal. Säälsamas veetis ta oma lapsea. Tema pööras Jumala poole juba väikese poisina. Isikute seas, kes sest ajast päälle kasvatasiid ja arendasiid noore Williami iseloomu ja isikut, on nähtaval kohal õpetaja J. Caughey, sõna täies mõttes, vaimulik mees.

Juba 15 aasta vanuses meie näeme

lahkus, et vabalt võiks Jumalale töötada. See sündis aastal 1861. Pärast seda ta töötas mitmesugustes kohtades, muu seas Kornwallis, kus algas vaimulik ärkamine, nii et 7000 isikut tema kuulutuse läbi tulid usule Jeesuse Kristuse sisse.

Aastal 1865 William Booth tuli Londoni, sääl ta nägi tervet pattu ja ülesastujat maailma ja algas kindla sõjakäigu koosolekutega tänavail ja turgudel.

Aastal 1865 Ida-Londonis, töö algus ei näinud välja nii tänuulik ega palju lubav, kuid mõtted viibivad häämeelega ajalooliste paikade juures, kus läbi võideldi esimesed pääletungimised — telk kvääkerite surnuaial, tantsusaal, sääl — ait, teater ja ka tall.

Alati julge südamega Booth seisus sääl oma kirju hulga keskel ja kuulutas ristilöödud Õnnistegijat. Jumal tunnistas õigeks tema tööd ja suured rahvahulgad võtsid tema kuulutust vastu.

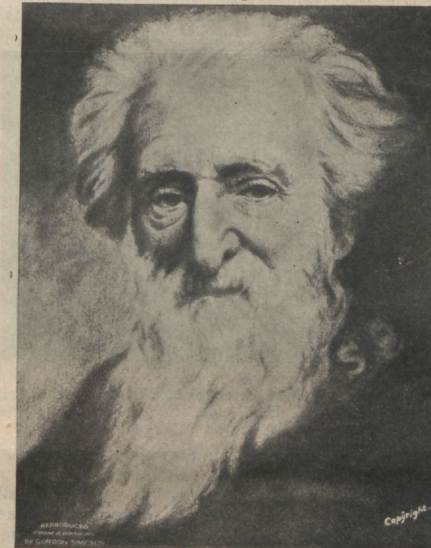
Nii algas Päästarmee töö ja nii lühikestes sõnades tema möödunud ajalugu. Nüüd tema miljonilised hulgad lähevad kogu maailma ette oma võidukäikudega ja jätvavad enese taha üksikõiksuse, väieluste ja vormilikkuse jäitised.

Järelandmatu tõearmastus — tema hoidis sellest kinni, mis teda nägi, on tõde, ja paindumata energiaga püüdis oma kõrgele eluaatele. Tema oli mõtte ülevõtja ja tööinimene. Enne kui tema lõpetas oma maapäalset tööd, tema nimi oli juba tuntud kõiges maailmas. Läbi võideldi võitlust tühjade juttude ja arusaamatuste vastu, võib öelda, et tema võitis omale koha ajaloos kõige kuulsamate ja armsamate isikute keskel.

Selle näiteks, et tema eluaegne töö ja tema isik oli tunnustatud õigeks ja lugupeetuks, aastal 1905 William Booth tõsteti Londoni ja ka oma sünnilinna Nottinghami aukodanikuks. Aastal 1907 nimetati teda Oxfordi ülikooli audoktoriks erakorralise tänu avalduseks tema vaimuliku ja filantroopilise töö eest.

Aastal 1912 lõppes selle tähtsa mehe elutöö. Tema surma leinas kogu maailm. Matuserong liikus läbi Londoni siselinnas, kogudes sajand tuhandet inimesed; liikumine tänavail pidi seisma jääma mitmeks tunniks, kuni matuserong läks Abney surnuaiale. Suured Londoni ajalehed kinni-

(Järg 6. leheküljel.)

WILLIAM BOOTH
Päästarmee asutaja.

Williami mõne tegeva noorsoo-grupi eesotsas, kes rõõmuga andis end hingede päästmise tööle. Võib öelda, et see oli juba Päästarmee väiksel moodsel päästmise koosolekutega ja marssidega tänavail. Et mitte enese päälle tõmmata ausate koguduseliikete tähelepanu, tagasi tulles oma kirikusse, temal oma hulgaga tuli üles otsida küljeust.

Ajad muutusid ja William Booth ei tarvitsenud olla piiratud küljeuksega. Juba 20 aasta vanaduses tema töötas kui õpetaja uues Konnkesi kirikus. See oli raske töö, aga ka suurte tagajärgede aeg. Inimesed kadeduse pärast tegid, mis nad iganes mõistsid, et temal tee päälle kive panna, aga tema jatkas kindla kõikumata teadmisega sellel viisil edasi, nagu temal see näis parem olevat.

Lühikese nägemisega ja kitsa vaatega vastaste opositsioon viis lõppeks nii kaugele, et Booth kirikust

tasid, et nimetatud sündmus oli midagi haruldast.

Niisugust tööinimest, missugune oli William Booth, ei saa unustada. Kuigi tema oma elu ülesanded on juba lõpetanud ja tema hääle on vaikinud, tema teod hüüavad pikse häälega läbi kõigi aegade. Päästearmee on väikeste väljavõtetega tuntud igas maailmajaos.

Tema võidukäigud on läinud edasi ja praegusel ajal on ta väga lugupeetud organisatsioon, niihästi kõrgetes kui ka madalates ringkondades, sest oma õnnistatud töö järeldustega on tema ennast õigeks mõistnud.

Õnnistatud olgu Päästearmee asutaja mälestus!

Tõelise vagaduse saladus.

(Järg 4. leheküljelt.)

millelt Õnnistegija kord otsis vilja ja leidis ainult lehed. Ma tahaksin teile asja seletada lihtsalt, kuid üsna selgelt. Sääle on mees, kes, oletame, on mees, kes, oletame, ütleb: „Ma olen päästetud.“ See on hää. Ma kuulan häämeelega, kui inimesed tõuavad püsti ja ütlevad: „Ma olen päästetud.“ Aga kui ta valet räägib, — siis on selge, et mees vajab veel päästmist.

Sääle tõuseb püsti üks teine ja ütleb: „Mul on puhas süda.“ Aga kui sa näed, kuidas seda meest valitsevad kehalised lõhud, kui sa näed teda langemas eba puhtusse sõnas ja teos, siis tead sa üsna hästi, et isegi need, kes tahavad otsustada pehmelt, ütlevad: „See mees ei tunne selle sõna tähendust, mida ta räägib, või tema tunnistus pole tõde.“

Keegi teine ütleb: „Ma armastan Jumalat kõigest südamest.“ Aga sa näed, kuidas see inimene taga ajab asju, millest ta teab, et need ei meeldi Jumalale, siis ei või sa teisisi kui otsustada tema tegude ja mitte tema sõnade järgi.

Võidakse püsti tõusta ja kõnelda enda pühitsusest, aga kui teod näitavad, et ollakse armukade, vihane, enese armastaja, siis ütleb iga mees: „See teine võib küll kõnelda enda pühitsusest ja anda tunnistust, ta vajab ometi täielikku pühitsuse õnnistust.“

Hakake meie korpuse abitrupi (üüriühingu) liikmeks, et toetada meie tööd rahaliselt!

Usalduse keerdküsimus.

„Miks on valgus antud sellele mehele, kelle tee varjul ja kelle ümber Jumal viiletsuse aia telinud?“ Iob. 3:23.

Kui meie räägime ehk mõtleme lobist, siis mõtleme ühest, keda Jumal on lasknud läbi katsuda kuni viimteni, ja kes viimaks tuli läbi kui puhastatud kuld.

Iob ei olnud mitte väljamõeldud isik; tema oli tõeline, elav inimene. Prohvet Esekiel temast rääkides seab tema nime Noa ja Taniel'iga kõrva (Esek. 14:14) ja apostel Jakobus pilt-

Kõigi segaduste sees meil on need auilised sõnad: „Mina tean, et minu Lunastaja elab“ (Iob 19:25). Hiljemalt (Ap. Teg. 10:42). „Tema, kes oli seatud elavate ja surnute kohtumõistja — isegi Jeesus.“

Viimaks kui Iob tuli elulõpuni ja tema näitas välja nagu oleks kõik temalt ära võetud, aga Jumal oma imeliku vää ja õnnistusega kroonis kõik tema ülejäänud elu armastuse lahkusega.

Piibli vaimustus ja autoriteet kinnitab laialdaselt seda tõeolu, et tema veel tänapäev võib puudutada meie isiklikud vaimulikud tarvitused just niisama kui möödaläinud aastasadadel.

Jumal käib ümber inimeste hingedega, juhataes neid Tema enese paremale tundmisele. Noor ümberpöörnu rõõmustades leitud pattude andeksandmist uut rõõmu, tunneb Kristust kui Õnnistegijat, Lunastajat, Sõpra ja on sagedasti varjatud enam raskemates usu läbikatsumistes Jumalasa.

Ümberpöörmine ehk uusünd on ainult kristliku elu algus. Meie räägime patukahetsusest, usust ja pühadusest. See on alati nii, et Jumal viib meid suuremate asjade juure. Täieliku päästmise õnnistus ehk puhas süda viib edasi paremale Jumala tundmisele. Ka siin on usu-elu, igapäevane väljatõõtamine neid vaimulikke õnnistusi tegelikult igapäevases elus. Siin on sügavam Jumala tundmine, mis tuleb ainult hinge võidurõõmust üle pimeduse vägede.

Hudson Taylor, kuulus misjonär, ütles kord, rääkides Jumalast, kes lubas saatana, „ehitada aeda meie ümber, piirata meid ja takistada meie liigutusi, kui tema ei saa katta ega takistada meid üles vaatamast“. Nii, armsad selt-sillised, ükskõik missugused oleksid olukorrad, teie võite vaadata üles; Jeesus elab. Tema ütleb: „Ära kardada. Mina olen esimene ja viimne, ja elav, ja olin surnud ja vaata, Ma olin igavesti igaveseks ajaks.“

(Joan. ilm. 1:17, 18.)

Ja et Ta elab, Tema tahab anda tarvitavat väge, nii et meie võime ütelda: „Selle kõige sees saame meie võimust küll selle läbi, kes meid on armastanud.“ (Room. 8:37.)

Saksa keiser Rudolf I ütles kord: „Olen kahetsunud sageli seda, et olin vali ja ebasõbralik, kuid mitte ilalgi seda, et olin lahke ja leplik.“

Ensain ja proua E. MOLIN, envoi L. BAKUL ja esimesed Eesti kadetid.

likult näidates kannatuse voorust Iob'is räägib temast Jakobuses 5:11.

Jutustus sellest, kuidas Iob oli ilma jäänud rikkusest, lastest ja tervisest ja kuidas ta naine viimaks manitses teda sajatada Jumalat ja surra, on öeldud esimestes päättükides Iobi raamatust. Paistis, et kui ta rääkis

Esimese lapse pühendamise Päästearmee lipu all.

kolme sõbraga, kes olid tulnud ta juure, et pimedus ja kimbatus ainult suurenesid. Selle läbielamise tipul Jumal tuli Iobi juure veel suuremate ilmutustega Tema suust, ja kui Iob mõitis ennast Jumala suuruse ja pühadusega, tema oli toodud tundmisele vahemehe tarviduses; ühte, kes oleks tema asja ajanud kohtumõistja Jumalaga. Ta tundis ära, et ta ei olnud väärt kosta enese eest.

Rahvusvahelised teated.

Inglismaal. 6. ja 8. juulil Londonis peeti suuri pühi, millega lõpetati aastasaja pääletungimine, mis oli korraldatud ühenduses William Boothi, Päästearmee asutaja 100-aastase sündimise päevaga. Pühadeks oli kokku tulnud ennenägemata rahvahulgad.

24. juunil peeti meie teise kindrali Bramwell Boothi matust Abney Parki suruualal, kuhu tema asetati oma isa ja Armee asutaja kõrvale. Püha-päeval, 23. juunil oli suures kuninga Albert saalis pidulik mälestuskoosolek, mida juhatas kindral Higgins.

17. juulil tuli meile kõigile ootamata teade, et meie Eestis nii hästi tuntud komandör Booth-Tucker sel samal päeval on sisse tõsteti. Vaatamata oma suurele vanadusele komandör kuni viimse päeva ja tunnini oli võitlus, kuni tuli käsk ülvalt, et katkestada tööd ja oma tervelt ohverdada elu. Pärast Läti kongressi ja külastamist meid Tallinnas, komandör sõitis tagasi Londoni ja mõne nädala pärast juhatas kongressi Soomes, väljajagades sääl unustamata ja jäädavaid õnnistusi. Täname Jumalat truu teenri eest.

Lähemad teated ja pilid nende sündmuste üle on tulevases numbris

Suur Päästearmee Blakfriari meeste õomaja Londonis sai ümber ehitatud ja suurendatud, nii et ta

nüüd võib õomaja anda 687 meeste-rahvale. Sisseõnnistamise pidu juhatas Londoni linnapea, härra J. Kynaston, osa võttis kindral Higgins ja teised kõrged Päästearmee ohvitserid. Linnapea kuulutas asutuse avatuks ja väljendas oma kõnes, et selles ehituses on rohkem elusid uuendatud, kui üheski teises ehituses maailmas. Tema tähendas ka, et see on 1535. sotsiaalne asutus, mille Päästearmee avab. Asutuse suurendamised on maksnud 40.000 inglise naela, 1000 naela on annud Londoni linn.

Päästearmee kaubanduse osa Londonis on mõrdalainud aasta jooksul münud: 300.000 raamatut, 1245 kootud naisunivormi jakki, 14.400 kootud meesunivormi särki, 13.340 muusika mänguriista, 8000 naisunivormi ja 14.000 bonetti.

Saksamaal. Siseministerium annetas Päästearmeele mk. 10.000 kultuurilisele ja evangeeliumi tarvitusele. Meie seltsilised Saksamaal iseäranis rõõmustavad, et ande annetuse juures on ette toodud nimetatud eesmärk.

Belgias. Brüsselis on avatud uus päästmise asutus naisterahvastele. Laste hääkäekäigu selts annetas asutuse sisseseadeks suurema summa ja lubas iga aasta korralikult toetust anda.

Norras. Oslo linnas on avatud asutus lahtilastud vangidele. Asutus annab ka tööd. Avamise juures võtsid osa mõned esitajad ja kogu Oslo vangimajade direktorid.

Jamaikal. Ka säält tulevad teated Jumala riigi ja evangeeliumi võitudest. Ühel koosolekul said 50 last Jumalale pühendatud ja sisseõnnistatud 26 sõdurit. Koosolek peeti vabas õhus apelsiini ja banaani puude keskel. Sisseõnnistamine oli väga pidulik.

Lääne-Aafrikas. Vaatamata raskuste pääle, mis meie maal täiesti võõrad on, meie ohvitserid töötavad truult ka Aafrikas oma apostli ametis. Üks ensain kirjutab, et tema üheskoos veel mõne seltsilisega sõitis külas-

India. Valitsus andis Armee hoolekandmise alla jälle ühe pidalitõbise koloonii Bapatla. Kolooniis asub 80 haiget — naisi, mehi ja lapsi.

„Sõjahüü“ lugejale.

Kui minul nüüd on eesõigus meie esimese „Sõjahüü“ läbi saata tervitust meile tööpõllult siit Tallinnast, siis sünnib see suure rõõmu ja tänu-tundega Jumala vastu Tema suure armu ja imelise abi eest mõrdalainud 1½ aasta jooksul. mil meie, minu abikaasa ja mina, oleme rõõmistanud, et töötada siin.

Ehk küll võivad keelele ja paljule muule, kuid kus on see rõõmistanud meid, kui meie oleme näinud kord korra järele sõpru tulevat ja täitvat meie ilusat saali kuni viimse istekohani. Missuguseid ilusaid nähteid ei ole meie saanud näha, kui palvepink üks kord teise järele on olnud hingedest ümbritsetud, kes otsisid päästmist ja pühitsemist. Kõigile neile, kes nende hulkade seas on olnud — palun mina, et nende ridade läbi soovida teile rikkalikku Jumala õnnistust. Võitle läbi! Võib olla, et sa oled läinud omas hinges tagasi, siis tule armuhallika juure tagasi, katsu uuesti.

Kui rõõmsad oleme meie nende pärast, kes truult võitlevad läbi raskuste ja kiusatuste. Ma mõtlen, et iga niisugune võitleja on tänapäev õnnelikum kui mõni muu. Palju rohkem oleks pidanud olema sõnakuulelikke Jumala kutsele ja sõduriteks saama. Ka mitmed lapsid on ära valinud, et Jeesusele jälgida ja on võitluse ridadesse astunud kui lapssõdurid. Jumal õnnistagu neid!

Läinud aja jooksul on meil olnud mitmesugused külastamised, mis niisuguseid õnnistuseks kui ka kasuks on olnud. Kõigepealt meie juhid, brigadör ja proua Johanson Riias, külastasid meid meie tööl algusel ja ka ülestõusmise pühade ajal 1928 a. ja toimetasid esimeste sõdurite sisseõnnistamist ja nad on veel pärast-poolle mitmel korral külastanud meie korpust. Ka on meid külastanud paar korda staabikapten O. Lundvall, rahvusvaheline sekretär komandör B. Vlas, Londonist, 2.—29. veebruaril 1928 a., kolonel-leitnant G. Simpson 7. juunil 1928 a., Taani staabi muusikakoor 9.—10. juunil, komandör Karl Larson Soome päästesõduritega Jaanipäeval 1928 a., envoi P. Schwarz, Ameerikast, ühtlasi ka rah-

TEGEV LIGEMISARMASTUS.

Meie vajame rohkem enesosalgast! Sa ei saa läbi käia Jumalaga, omada puhast südant, rõõmustada rahu üle, mis ülem on kui kõik mõistus, ja olla hingedevoitja — mis kõik on väga tähtis — ilma et sa ei loobu paljuist asjust, mis meeldivad silmale, hästi kõlavad kõrvale ja vastavad sinu maitsele ning rahakotile.

Tee seda eluseaduseks ja jää selle juure, kui oled kord alustanud, et sa ei taha elada oma isiklikuks rõõmuks, vaid et meeldida Jumalale ja et oma kaasinimestele teha hääd.

Tee seda, siis valitseb häädus sinu ja nende ümber, kelle keskel sa elad; nad järgnevad sinu eeskujule.

William Booth, asutaja.

tama laialipillatud korpuseid. 18 päeva olid nemad küll jala käinud, küll sõitnud 450 inglise miili, pidasid 60 koosolekut, sisse õnnistasid 310 sõdurit, võtsid vastu nekrutiks 174 ja pühendasid lapsi 152.

Jaapanis. Selle aasta alkoholivastane „Sõjahüü“ sai välja laotatud 193.000 eksemplaris. Tokio pääpolitsei esimees võttis 100 eksemplari ja laotas neid oma politseinikkude vahel laiali. Saadeti korda alkoholi-vastane pääletungimine suures puu-villa vabrikus põhjapool Jaapanis, kus palju joodikuid ümberpöörasid ja 150 töölist alkoholivastasteks said. Terve vabrik on praegu „kuiv“.

Jaapani keiser on lubanud jälle tuleva viie aasta jaoks Päästearmeele igaaastast abiraha 1000 ieni.

Hiinas. Keegi jõukas Hiina komitee annetas Päästearmeele juhatajale Hiinas 2.000 inglise naela, et abi anda õnnitusest tabatud põhja-lääne maakonna elanikkudele. Ilma ajaviitmata sai toidukraam sisseostetud ja tähendatud maakonda ohvitserid saadetud.

vusvaheline revisor, kolonel Bramhall Londonist. Kõige viimane väärtusrikas külastamine oli 6.—7. juunil s.d. komandör ja proua Booth-Tucker, see külastamine oli niihästi sõdurite kui ka sõprade poolt väga lugupeetud ja hinnatud. Komandör Booth-Tucker on aga nüüd, 17 juulil Jumala poolt koju kutsutud.

Meie vabaõhu-koosolekud, mis suvekuudel peetakse Kadriorus ja Rannavärava mäel, on olnud õnnistusrikkad ja rahvahulkadest hästi külastatud. Meie oleme tänulikud valit-susele, kes meie tööle arusaamist ja vabadust on kinkinud, et võime evangeeliumi rõõmsat sõnumit kuulutada nälgivaile ja kannatajatele inimestele. Et see pole olnud viljata — selleks on meil palju näiteid. Halleluujal!

Minu abikaasa ja mina oleme tänulikud ja rõõmsad selle armu eest, mis meile on osaks saanud, et võime olla ühes ja neid ulalisi kogemusi läbi elada. Meie täname seltsilisi ja sõpru teie truud kaasaaitamist ja töö eest. Nende soojade palvete eest, mis teie üles saadate meie ja Päästearmee eest. See aitab meid, et katsuda teha oma kõige-paremat. Ärgem väsigem mitte ära hädad tehes. Meie kõik võime võimalikult öelda apostel Paulusega: Vilip. 3:12—14. „Mitte, et ma oleksin seda ju kätte saanud . . . aga ma nõuan seda taga, kas ma võiksin seda kätte saada . . . Ma unustan ära, mis taga on, aga ma sirutan ennast sinna poole, mis ees on. Ma kiusan et-teseatud märgi poole . . .“ seda soovib minu abikaasa ja mina teha, mis käib tuleviku kohta: „Mu parem aeg on ees.“ Halleluujal!

Ma tahan ka soovida „Sõjahüüele“ Jumala õnnistust. Peaks see olema üks abinõu paljudele õnnistuseks ja eduks Jumalarigi tööle tulevikus Eestis. Peaks sõnum leidma ruumi paljude südames ja peaks see leidma häatahtlikke mehi ja naisi, kes valmis on välja laotama sõnu-meid ümberringi — see on minu palve Jumala poole, ja et Tema ise selleks armu annaks.

Tallinna I korpus eest
Ernst Molin,
ensain.

Mis takistab palvet.

Kui vanad perslased palvetasid, polnud neil taskus kulda ega kuld-sõrmuseid sõrmes. Kui häbistav meile! Tahame kuuldavalt palvetada, siis peame oma südame lahti kiskuma tühisest maailmast ja patusest lõbust.

Sellepärast ütleb Jumal Jes. 1:15 läbi: „Kuigi teie palvete palju, ma ei kuule teid ometi, sest teie käed on täis verd.“ „Teie patud varjavad tema palge teie eest ära, et ta ei võta kuulda.“ Jes. 59:2.

Kas on midagi, mis takistab sinu palve jõudu ja kuuldavõtmist?

Tõesti, õnnistusega pole ükski meie elupäev, kui meie juures on see, kes ütleb: „Mulle on antud kõik meele-vald taevast ja maa pääl!“ Õnnistuse-ta on ainult need päevad, mil unustame oma Jumalat ja Õnnistegijat, mil meie oma elu korraldame isene-se tahtmise ja hääksarvamise jär-gi, selle asemel, et seda teha Jumala tahtmisega ja käskudega kooskõlas!

Hauber.

PÄÄSTEARMEE

Tallinna I korpus

Üus Sadama t. 11-a, Tallinn

Ensain Ernst Molin

Juhtiv ohvitser

Koosolekute aeg:

Pühapäevadel: kell 10 e. l., kell 3 ja kell 7.

Äripäevadel: teisipäev, neljapäev ja laupäev kell 1/28.

Pühapäevakool iga pühapäev kell 1/21 p. l.

Pühapäeval, 1. sept. kell 1/21 p. l.

Pühapäevalaste kogumise püha

Kõik lapsed on tere tulemast!

(Lusi lapsi tervitatakse ka:

Tere tulemast!

Suve ajal vabaõhu koosolekud:
Neljapäevil Rannavärava mäel kell 7.
Pühapäevil Kadriorus kell 4 p. l.

PÄÄSTEARMEE

JÄRELEURIMISE BÜROO

otsib ärakadunud isikuid, nii Eestis, kui ka välismaades.

Tänades üle terve maailma ümbritsevat Armee organisatsiooni, on korda läinud paljusid leida.

Maks: Eestis — Ekr. 3.—

Välismaal — Ekr. 5.—

Adress: Riga, Matisa iela 11/13

dz. 6,

Tallinn, U. Sadama t. 11-a.

Laula Jumalale auks.

Usk on me võidujõud.

1. Siit hiilgvalt, valgelt kõrguselt nüüd [astke orusse]
Ja tõstke lippu lahtiselt veel väga kõrgesse.
Sää! al veel varjab pimedus, ja rõhub [vaenlane,
Sest astke välja usu jõus, siis ilma võidate.
Koor: „; Usk on me võidujõud! ;;
Oh, auline võidujõud, mis ilma võibab ka!
2. Imanuel käib meiega, Ta sõna on kui [väik];
Siin seda teed, mis kõnnid sa, kord kõndis [püha hulk].
Sest sõna ristist säteandab kui päike värga;
Sest usufõud veel tunnistab nüüd märtri [verejal
3. Eks mustas kogus kõrvuti meid oota [vaenlane?]
Kuid püha tuli sunnib nii, et laiskust jätame!
Sest õnnistusekõbara ja usukilbiga
Raudriides, vahvalt hüüame: „Nüüd Jumal [meiega!“
4. Kroon ootab võitjaid üleval ja valged [riided ka,
Suur palk on truulil sulasel ja jääдав rahu- [maa,
Sest astkem kokku kindlasti nüüd ristilipule
Siis usuväes me vististi maailma võidame.

On hingi kümneid tuhandeid.

1. On hingi kümneid tuhandeid,
Kes uksest läind me eel.
Sää! hulgad hinged üheskoos,
Kuid ruumi küll on veel.
Koor: Sest tulge nüüd te sinna kõik,
Kus õndsus, püha troon.
Sää! valitsete taevastes.
Teid ootab ees aukrõon.
2. Sää! ruumi vaesel, pimedal,
Maad sullegi on nüüd.
Sest ristil Kristus lunastas
Me patud ja me süüd.
3. Sää! ruumi igal patusel,
Kel kõikuv on ta usk.
Kuid Kristus patust päästa võib,
Kui hinges sul on tusk.
4. Sää! ruumi hingel otsival,
Kel kartuses on meel,
Kes teab, et päästa põrguõöst
Vaid Kristus võib meid veel.
5. Siis kindlalt tean, et ruumi mul,
Kes vilets tuhk ja põrm
Nii hõiskan kiidulaulu ma,
Et päästnud on Ta arm.

Jeesus küll ükski mu südant peab saama.

1. Jeesus küll ükski mu südant peab saama
Jeesus ka ükski sää! elama peab,
Ta kõige armsamaks peab mulle jääma,
Temast mu hing ikka rõõmustud saab.
Koor: Kõik oma kurbtust, kõik vaevad [ja mured
Heidan ma rahulist Jeesuse pääl.
Poen nii kui laps tema südame [juure
Temast mu hing ikka rõõmustud [saab
2. Jeesus on pattudest välja mind toonud,
Päästnud mind maailma võrkude seest.
Ta arm mu üle täit võimust on saanud,
Ta omaks tervelt end annan see eest.
3. Jeesuses ükski ma õnnelik olen,
Ta on mu peigmees ja mina ta pruut;
Kui tema magusaid sõnu ma kuulen,
Rõõmustab süda ja unustab muud.
4. Kõpku ka vaenlane vahest mu pääl,
Tunnen ma ennast nii nõder ta ees,
Jeesuse veri mind kinnitab jälle,
Annab mul jõudu mu võitlust sees.
5. Jeesus on ise mind lubanud kanda
Siit oma riiki, kus pärida saan
Kõik, mis ta sõnas mul tõotanud anda,
Siis tema juure ma igavest jään.

Vastutav toimetaja: envoi L. Bakul. Väljaandja: „Päästearmee“, Tallinnas, U. Sadama tän. 11-a.

J. A. Pealmanni trükk. Tallinnas, V. Karja tän. 12.